

Από τον Πρόεδρο
Ντίτερ Ούχτντορφ

Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Η ζωή ενός μαθητή

Τριάντα χρόνια πριν στην Γκάννα, μία νεαρή φοιτήτρια κολλεγίου ονόματι Ντόου μπήκε σε ένα οίκημα συγκεντρώσεων Α.Τ.Η. για πρώτη φορά. Μια φίλη είχε προσκαλέσει την Ντόου να έλθει μαζί της και η Ντόου ήταν περίεργη να γνωρίσει πώς ήταν η Εκκλησία.

Οι άνθρωποι εκεί ήταν τόσο καλοί και θερμοί, που δεν μπόρεσε να μην αναρωτηθεί: «Τι είδους εκκλησία είναι αυτή;»

Η Ντόου αισθάνθηκε τόσο εντυπωσιασμένη, ώστε αποφάσισε να μάθει περισσότερα για την Εκκλησία και τους ανθρώπους της, που ήταν γεμάτοι με τόση πολλή χαρά. Μα καθώς ξεκίνησε να μαθαίνει, από καλή πρόθεση μέλη της οικογενείας της και φίλοι ξεκίνησαν να της αντιτίθενται με κάθε τρόπο. Είπαν φριχτά πράγματα για την Εκκλησία και έκαναν ό,τι μπορούσαν για να την πείσουν να μην γίνει μέλος.

Αλλά η Ντόου είχε λάβει μια μαρτυρία.

Είχε πίστη και αγαπούσε το Ευαγγέλιο, το οποίο γέμιζε την ζωή της με χαρά. Κι έτσι, εισήλθε στα ύδατα του βαπτίσματος.

Επειτα, μελέτησε πολύ και προσευχήθηκε πολύ. Νήστεψε και επιζήτησε την επιρροή του Αγίου Πνεύματος στην ζωή της. Ως αποτέλεσμα, η μαρτυρία και η πίστη της Ντόου έγιναν δυνατότερες και βαθύτερες. Εντέλει, αποφάσισε να υπηρετήσει μία ιεραποστολή πλήρους απασχόλησης για τον Κύριο.

Αφού επέστρεψε από την ιεραποστολή της, βγήκε ραντεβού και παντρεύτηκε έναν επιστρέψαντα ιεραπόστολο --τον ίδιο που την είχε βαπτίσει χρόνια νωρίτερα-- και αργότερα επισφραγίστηκαν στον Ναό του Γιοχάνεσμπουργκ της Νότιας Αφρικής.

Πολλά χρόνια έχουν περάσει από τότε που η Ντόου Κάκιου βίωσε για πρώτη φορά τη χαρά του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Εκείνο το διάστημα, η ζωή δεν ήταν πάντοτε ευχάριστη για εκείνη. Έχει υπομείνει ψυχικό άλγος και απόγνωση, συμπεριλαμβανομένου του χαμού δύο παιδιών -- η βαθιά θλίψη αυτών των εμπειριών ακόμα βαραίνει την καρδιά της.

Αλλά εκείνη και ο σύζυγός της, ο Αντονι, έχουν προσπαθήσει να έρθουν κοντά ο ένας στον άλλον και στον αγαπημένο Επουράνιο Πατέρα τους, τον οποίον αγαπούν με όλη την καρδιά τους.

Σήμερα, 30 χρόνια αφού εισήλθε στα ύδατα του βαπτίσματος, η αδελφή Κάκιου προσφάτως ολοκλήρωσε άλλη μία ιεραποστολή πλήρους απασχόλησης -- αυτή τη φορά στον πλευρό του συζύγου της, ο οποίος ήταν πρόεδρος ιεραποστολής στη Νιγηρία.

Εκείνοι που ξέρουν την αδελφή Κάκιου λένε ότι υπάρχει κάτι το ξεχωριστό σε εκείνην. Λάμπει. Είναι δύσκολο να περάσεις χρόνο μαζί της χωρίς να νιώσεις πιο ευτυχημένος ο ίδιος.

Η μαρτυρία της είναι βέβαιη: «Ξέρω ότι ο Σωτήρας με βλέπει ως κόρη και φίλη Του (βλέπε Μωσία 5:7, Εθέρ

3:14) λέει. «Και μαθαίνω και προσπαθώ τόσο σκληρά να είμαι και εγώ δική Του φίλη επίσης -- όχι μόνο με αυτά που λέω αλλά επίσης με αυτά που κάνω».

Είμαστε μαθητές

Η ιστορία της αδελφής Κάκιου είναι παρόμοια με αυτή πολλών άλλων. Είχε επιθυμία να γνωρίζει την αλήθεια, πλήρωσε το τμήμα για να αποκτήσει πνευματικό φως, επέδειξε την αγάπη της για τον Θεό και τον συνάνθρωπό της και κατά τη διάρκεια της διαδρομής βίωσε δυσχέρειες και λύπη.

Όμως όποια κι αν ήταν η εναντίωση, όποια κι αν ήταν η λύπη, προχωρούσε με πίστη. Και εξίσου σημαντικό, κράτησε τη χαρά της. Βρήκε έναν τρόπο όχι μόνο να υπομείνει τις δυσχέρειες της ζωής, αλλά επίσης να προοδεύσει παρ' όλες αυτές!

Η ιστορία της είναι παρόμοια με τη δική σας και τη δική μου.

Σπανίως το ταξίδι μας είναι ομαλό ή δίχως δοκιμασία.

Ο καθένας μας έχει τα ψυχικά άλγη του, τις απογοητεύσεις του, τις θλίψεις του.

Μπορεί ακόμη να αισθανόμαστε αποθαρρημένοι και μερικές φορές καταβεβλημένοι.

Αλλά αυτοί που ζουν τη ζωή ενός μαθητού -- που παραμένουν πιστοί και συνεχίζουν εμπρός με πίστη -- που εμπιστεύονται τον Θεό και τηρούν τις εντολές του.¹ που ζουν το Ευαγγέλιο μέρα με τη μέρα και ώρα με την ώρα -- που δίνουν υπηρεσία σαν του Χριστού σε εκείνους γύρω τους, μια καλή πράξη τη φορά -- είναι εκείνοι των οποίων οι καλές πράξεις συχνά κάνουν τη μεγάλη διαφορά.

Αυτοί που είναι λίγο πιο καλοσυνάτοι, λίγο πιο συγχωρητικοί και λίγο πιο φιλεύσπλαχνοι, είναι οι φιλεύσπλαχνοι που θα λάβουν έλεος². Εκείνοι που κάνουν αυτόν τον κόσμο καλύτερο μέρος, μία πράξη τρυφερή και στοργική τη φορά και πασχίζουν να ζήσουν την ευλογημένη, ικανοποιητική και ειρηνική ζωή ενός μαθητή του Ιησού Χριστού είναι εκείνοι οι οποίοι θα βρουν τελικώς χαρά.

Θα γνωρίσουν ότι «η αγάπη τού Θεού, που ξεχύνεται μέσα στις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων... είναι το πιο επιθυμητό υπεράνω πάντων... και το πιο χαροποιό στην ψυχή»³.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Μωσία 4:6.

2. Βλέπε Κατά Ματθαίον 5:7.

3. Νεφί Α' 11:22-23.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Ο Πρόεδρος Ούχτντορφ μας διδάσκει ότι το μονοπάτι της ιδιότητας του μαθητού είναι δύσκολο, αλλά εκείνοι που ζουν την «ειρηνική ζωή ενός μαθητή του Ιησού Χριστού είναι εκείνοι που τελικώς θα βρουν χαρά». Ακριβώς όπως ο Πρόεδρος Ούχτντορφ αφηγείται την ιστορία της Ντού για να δείξει πώς ένας αληθινός μαθητής του Χριστού μπορεί να βρει ειρήνη και χαρά παρά τις δοκιμασίες της ζωής, μπορείτε να σκεφτείτε το ενδεχόμενο να διηγηθείτε μια ιστορία από τη δική σας ζωή ως προς το γιατί διαλέξατε να ακολουθήσετε τον Χριστό και πώς Εκείνος σας έχει ενδυναμώσει. Όταν οδηγείστε από το Πνεύμα, η διήγηση προσωπικών ιστοριών μπορεί να ενδυναμώσει εκείνους που διδάσκετε.

ΝΕΟΙ

Χαρά ως μαθητής του Ιησού Χριστού

Είχατε ποτέ μια άσχημη μέρα; Τι κάνατε για να σας φτιάξει τη διάθεση; Ο Πρόεδρος Ούχτντορφ ξέρει ότι «καθένας μας έχει τα ψυχικά άλγη του, τις απογοητεύσεις του, τις λύπες του. Μπορεί ακόμη να αισθανόμαστε αποθαρρημένοι και μερικές φορές καταβεβλημένοι».

Η λύση του είναι να ζούμε αυτό που αποκαλεί «την ζωή ενός μαθητή»: «Να παραμείνουμε πιστοί και να συνεχίσουμε να βαδίζουμε εμπρός με πίστη». Όταν βαδίζουμε εμπρός με πίστη, μπορούμε να εμπιστευτούμε τον Θεό, να τηρούμε τις εντολές Του και να υπηρετούμε τους άλλους -- και να αισθανόμαστε χαρά κατά τη διάρκεια όλου αυτού! Όπως ο Πρόεδρος Ούχτντορφ είπε: «Εκείνοι που ζουν την ζωή ενός μαθητή... είναι εκείνοι των οποίων οι μικρές πράξεις συχνά κάνουν τη μεγάλη διαφορά».

Σκεφτείτε το ενδεχόμενο να φτιάξετε μια λίστα με τρόπους που μπορείτε να ζήσετε την ζωή ενός μαθητή. Για παράδειγμα, θα μπορούσατε να σημειώσετε μια ιδέα υπηρεσίας, όπως «Να βοηθήσω έναν γονέα να προετοιμάσει το δείπνο» ή μια ιδέα για την τήρηση των εντολών, όπως «Να προσεύχομαι για περισσότερη υπομονή με τα αδέρφια μου». Την επόμενη φορά που θα νιώσετε απογοητευμένος ή καταβεβλημένος, βγάλτε έξω την λίστα σας, διαλέξτε μια ιδέα και δοκιμάστε την!

Ευτυχισμένες και λυπημένες στιγμές

Μερικές μέρες έχουν τις λιγότερο ευτυχισμένες στιγμές τους. Και αυτό είναι εντάξει. Ο Ιησούς μπορεί να σας βοηθήσει μέσα σε αυτές.

Ζωγραφίστε ένα πρόσωπο κατσουφιασμένο. Πώς μπορεί να σας βοηθήσει ο Ιησούς, όταν είστε θλιμμένοι; Τώρα ζωγραφίστε ένα πρόσωπο με χαμόγελο. Πώς μπορεί να σας βοηθήσει ο Ιησούς να είστε ευτυχισμένοι?

Ζώντας μια αφιερωμένη ζωή

Με προσευχή μελετήστε αυτό το υλικό και αναζητήστε έμπνευση για να γνωρίσετε τι να αναφέρετε. Πώς η κατανόηση του σκοπού της Ανακουφιστικής Εταιρείας θα προετοιμάσει τις θυγατέρες του Θεού για τις ευλογίες της αιώνιας ζωής.

Πίστη Οικογένεια Ανακούφιση

«**Ν**α αφιερώνουμε είναι να ξεχωρίζουμε ή να αφιερώ-
νουμε κάτι ως ιερό, αφιερωμένο
για ιερούς σκοπούς» είπε ο Πρε-
σβύτερος Τοντ Κριστόφερσον της
Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων.
«Η αληθινή επιτυχία σε αυτή τη
ζωή έρχεται αφιερώνοντας τη ζωή
μας --δηλαδή τον χρόνο και τις
επιλογές μας-- για τους σκοπούς
του Θεού»¹.

Ο Πρεσβύτερος Νηλ Μάξουελ
(1926-2004) της Απαρτίας των
Δώδεκα Αποστόλων είπε: «Έχουμε
την τάση να σκεφτόμαστε την
αφιέρωση μόνο ως παραχώρηση
των υλικών αποκτημάτων μας,
όταν υπάρχει θεϊκή καθοδήγηση.
Αλλά η απόλυτη αφιέρωση είναι
η παραχώρηση του εαυτού μας
στον Θεό»².

Καθώς αφιερώνουμε τον εαυτό
μας στους σκοπούς του Θεού, η
πίστη μας στον Ιησού Χριστό και
στην Εξίλεση Του θα αυξηθούν.

Εφόσον ζούμε μια αφιερωμένη ζωή,
μπορούμε να γίνουμε άγιοι μέσω
αυτών των πράξεων.

Η Κάρολ Στήβενς, Πρώτη
Σύμβουλος στην Προεδρία της
Ανακουφιστικής Εταιρείας, είπε: «Ο
Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς διδά-
ξε: “Όταν συνάπτουμε και τηρούμε
διαθήκες, αφήνουμε πίσω μας τον
κόσμο και εισερχόμαστε στο βασι-
λειο του Θεού”.

»Αλλάζουμε. Δείχνουμε διαφορε-
τικοί και ενεργούμε διαφορετικά.
Τα πράγματα που ακούμε και
διαβάζουμε και λέμε είναι δια-
φορετικά και αυτά που φοράμε
είναι διαφορετικά, διότι γινόμαστε
κόρες του Θεού, δεσμευμένες προς
Εκείνον με διαθήκη»³.

Αφιέρωση είναι η διαθήκη
που συνάπτει ο Θεός «στον οίκο
Ισραήλ: Ύστερα από τις ημέρες
εκείνες, λέει ο Κύριος, θα βάλω τον
νόμο μου στα ενδόμυχά τους, και
θα τον γράψω στις καρδιές τους.

και θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα
είναι λαός μου» (Ιερεμίας 31:33). Το
να ζούμε μια αφιερωμένη ζωή είναι
σε αρμονία με το σχέδιο του Θεού
για εμάς.

Επιπρόσθετες γραφές

Προς Θεσσαλονικείς Α΄ 1:3,
Διδαχή και Διαθήκες 105:5
reliefsociety.lds.org

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τοντ Κριστόφερσον: “Reflections on a Consecrated Life”, *Λιαχόνα*, Νοε 2010, 16.
2. Νηλ Μάξουελ: “Consecrate Thy Performance”, *Λιαχόνα*, Ιούλιος 2002, 39.
3. Κάρολ Στήβενς: “Wide Awake to Our Duties”, *Λιαχόνα*, Νοε 2012, 115-16.

Σκεφθείτε αυτό

Πώς το να αφιερώνουμε την
ζωή μας στον Κύριο μας βοηθά
να γίνουμε περισσότερο σαν
Εκείνον?